

Aldona Chmielowska, Mieczysław Góra

Bogusławice, gm. Wolbórz, woj. piotrkowskie, St. 1, AZP: 71-55/7

Informator Archeologiczny : badania 23, 60

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wczesne średniowiecze

Baborówko, gm. Szamotuły,
woj. poznańskie,
St. 1a, 1c, AZP: 49- 25/1

Konserwator Zabytków Archeologicznych
Muzeum Archeologiczne w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Hanna Pawlaczek. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Poznaniu. Czwarty sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna.

Przeprowadzono badania ratownicze w celu rozpoznania zachodniej partii stanowiska (st. 1a) oraz udokumentowania zarejestrowanego wcześniej obiektu w partii wschodniej (st. 1c).

Przebadano obszar o powierzchni 62 m². W trzech wykopach zarejestrowano obecność 3 obiektów. W dwóch wypadkach wymiary oraz zawartość kulturowa jam pozwala na interpretację ich jako pozostałości obiektów mieszkalnych. Trzeci obiekt to kamienny palenisko jamowe. Stan zachowania ostatniego obiektu nie daje podstaw do bliższej charakterystyki.

Pod warstwą ciemnobrunatnej próchnicy na całej niezniszczonej powierzchni stanowiska 1a, 1c zarejestrowano (podobnie jak w ubiegłych sezonach) stalowo-szarą warstwę o bogatej zawartości kulturowej, stanowiącą poziom użytkowy osady. Na jej tle rysowały się obiekty przesycone spalenizną.

Wśród materiału wydzielonego zarejestrowano m. in. przeszłiki gliniane, fr. poroża ze śladami obróbki, gwóźdź żelazny oraz fr. przedmiotu glinianego.

We wszystkich obiektach oraz poza ich zasięgiem występowały liczne okrzeski kamienne.

Materiały pozwalają datować osadę na późną fazę B wczesnego średniowiecza.

Materiały żelazne znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Poznaniu.

Prace wykopaliskowe zakończono.

Bogusławice, gm. Wolbórz,
woj. pińskowski,
St. 1, AZP: 71- 55/7

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadziła (autorka sprawozdania) dr Aldona Chmielewska przy współudziale mgr. Mieczysława Góry. Finansował WKZ w Piotrkowie Trybunalskim. Drugi sezon badań. Osada otwarta (XII-XIV w.).

Celem prac było ustalenie zasięgu przestrzennego osady, jej funkcji oraz uściślenie chronologii. W wykopie o obszarze 175 m² odkryto i wyeksplorowano dalsze obiekty osadnicze, z których jeden stanowi przedłużenie jamy 9, odsłoniętej w 1988 r.

Jamy zarysowywały się na głębokości od 20-30 cm od współczesnej powierzchni; zalegały do głębokości około 80-110 cm od powierzchni. W dwóch przypadkach zaobserwowano dołki słupowe (jamy 9 i 11) na obrzeżach jam, co świadczyłoby o ich zadaszaniu. W rzucie płaskim jamy miały kształt nieregularny: 9 i 11 zbliżone do owalu, 10 o rzucie zbliżonym do kołowego. W przekroju jamy miały kształt nieckowaty.

Jama 9, w północnej części, podzielona została „ścianką” piaszczysto-glinianą, wzniesioną na glinianej podstawie, na dwa odrębne zagłębienia, których ścianki wylepione były warstwą gliny i umocnione kamieniami; w jednym z tych zagłębień udało się zaobserwować dwa poziomy użytkowe. W wypełnisku tej jamy, w czarniawej ziemi, znaleziono 1 duży esowaty kablączek skroniowy z brązu, 26 przedmiotów żelaznych lub ich fragmenty, 1 przeszłik z wapienia, hetkę kościaną, 2 igły kościane oraz 1997 ułamków naczyń glinianych (w tym dna ze znakami garncarskimi), polepę, kości zwierzęce i żuźel żelazny tkwiący w polepie.

Jama 10, o wymiarach o rzucie płaskim 220x240 cm, posiadała w centralnej części wyraźnie wyodrębniające się skupisko (o średnicy około 50 cm) węgla drzewnego. W wypełnisku jamy, w czarniawej ziemi, w której występowały liczne węgle drzewne z polepą i żużlem żelaznym, znaleziono 5 przedmiotów żelaznych, 1 duży kablączek skroniowy z brązu, osełkę kamienną, tłuczek kamienny, 1994 ułamki naczyń glinianych, żużle żelazne oraz kości zwierzęce.

Jama 11, o wymiarach w rzucie płaskim 300x390 cm, na całej powierzchni (poniżej głębokości 30 cm od powierzchni) pokryta była warstwą żużla żelaznego, niekiedy oblepionego polepą; między żużlem wystąpiły liczne węgle drzewne oraz duże kawałki polepy. Na południe od jamy odsłonięto rowek o długości 70 cm i szerokości około 20 cm przylegający do dłuższej ściany tejże jamy. W wypełnisku jamy 11, w szarawo-brunatnej ziemi zmieszanej z drobnymi węgielkami drzewnymi i polepą znaleziono żelazny grot strzały z tulejką, 2 noże i haczyk z żelaza, 714 ułamków ceramiki oraz przeszłiki gliniany wykonane z ułamka ceramiki. Na głębokości około 70 cm od powierzchni zaobserwowano warstwę czarniawej ziemi, w której wystąpiły węgielki drzewne, kamienie i polepa; są to dwie mniejsze jamki będące śladem wcześniejszego poziomu użytkowego.

Prowadzono również poszukiwania dalszych obiektów przy pomocy wierceń świadrem geologicznym. Stwierdzono występowanie następujących jam, jednakże z braku czasu wierceniami nie objęto całego obszaru.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Badania będą kontynuowane.